

न्यासः । ४२ । ८२ । १२० । १५४ । २०८ । २२६ ।
२३६ । २४० । [एता जीवासंख्या यथा भवन्ति तथा
जीवाग्रन्दे वक्ष्यते] स एवापवर्तितः परिधिः १८ ।
४२ जीवाङ्गुष्ठा २१/२ पञ्चभि ५ स परिधेः १८ वर्गो
२२४ गुणितः । १७०१० । व्यासान्त्रि २४० । ४ घात
८६० युत ४२ और्विकयानया १००२ विभक्तोलब्धो १७
ऽन्नाङ्गुलाघवाय चतुर्विंशतेर्द्वाधिकसङ्ख्यायुतोऽङ्गुतो-
ऽनेनोनितात्परिधि १८ । २२४ वर्गं चतुर्थभागात् ८१
(१७ उनितात्) ६४ पदे प्राप्ते ८ इति १८ टलात् ८ ।
पतिते १ जातं धनुः एवं जातानि धनूषि । १ । २ ।
२ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । एतानि परिधिष्वष्टा-
दशधेन गुणितानि स्युः । एवं ८२ संख्यादौ कल्प्यम् ।
“दलीकृतं चक्रमुच्यते चापम्” इति षि० षि० उक्ते १२
राशिचक्रस्याङ्गुलपे खण्डे च तस्य च जीवाभेदेनान्यविधा
मितिः यथोक्तं तत्रैव “ज्वां प्रोज्झ्य तत्त्वान्त्रि २२५ हता-
वशेषं यातैष्यजीवाविवरेण भक्तम् । जीवा विगुह्या यतमा
च तज्जुस्तत्त्वान्त्रिभिस्तत् सहितं धनुः स्यात्” “यस्य धनुः
साध्यं तस्माद्या जीवा विगुह्यति सा योध्या ज्ञेयात्तत्त्वा-
न्त्रि २०५ गुणाद्गतागामिज्यान्तरहताद्या ह्यभ्यते तत्स्यास्य
ततोयतमा जीवा विगुह्या तद्गुणितैस्तत्त्वान्त्रिभिः २२५
सहितं धनुः स्यात्” प्रमि०

रू० षि० रङ्गनाथाभ्याश्च तथैवोक्तं यथा ।

“ज्वां प्रोज्झ्य शेषं तत्त्वान्त्रिहृतं तद्विवरोद्धतम् । सङ्ख्या-
तत्त्वान्त्रिसंवर्गे संयोज्य धनुः कथ्यते” सू० षि० ।

“यस्य धनुः कस्मिंश्चित् तस्मादगुह्यपूर्वं ज्ञापिष्यं न्यूनी-
कृत्य शेषं पञ्चाङ्गति २२५ गुणं तद्विवरोद्धतं तयोः शुद्धाऽ-
गुह्यपिण्डबोरन्तरेण भक्तं फलं शुद्धा ज्ञाया यतमा यतमसङ्ख्या
तत्त्वान्त्रिनोः संवर्गे घाते संयोज्य सिद्धं धनुः कथ्यते ।
अत्रोपपत्तिः । ज्ञाया यतमा शुद्धाति ततमा यास्याप-
कलास्तमसङ्ख्यागुणिततत्त्वान्त्रिनः । यदि ज्ञान्तरेण
तत्त्वान्त्रिकलास्तदा शेषकथ्या का ? इत्यनुपातागतफलयुता
इति वैपरीत्येन सुगमतरा । अधिकां जीवाग्रन्दे वक्ष्यते ।
कान्मुकासन न० । रुद्रायामलोक्ये व्यासभेदे तद्वक्ष्यं
यथा “कान्मुकासनमाकुर्याद्ददरे पूरयेन्मुञ्चम् । तदा
वायुरधोयाति कालेन सूक्ष्मवायुना ज्ञाया पञ्चाङ्गनं
मन्त्रो वेष्टयित्वा च धारयेत् । करेण दक्षिणेनैव वाम-
पादाङ्गुली तथा । व्यापसव्यद्विगुणं कान्मुकासनमेव च ।
कान्मुकद्वययोगेन शववद्वायुमानयेत्” रुद्रयामले ।

कार्यं वि० ज-कम्पे णि खयत् । १ कृतिसाध्ये २ कर्त्तव्ये ।

“तथात् शास्त्रं प्रमाणन्ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ”
गीता । “नास्य कार्याऽग्निस्वकारो न च कार्यादिक-
क्रिया” मनुः । “शब्दानां कार्ये कार्यान्विते वा
यक्तिरिति” श्रीमांसकाः । २ उत्पाद्ये अन्ये “व्यापारो-
भावना संवोत्पादना संव च क्रिया । ज्ञानोऽकर्मतापक्षेने
हि यत्तोऽर्थे इष्यते” इत्युक्तेः ज्ञानोभावनारूपव्यापारा-
थेकत्वात् तत्साध्ये “यदि रसः कार्यः स्यात् विभावादि-
कारणकः स्याद्” सा० द० । गुरुमते यागादिकृति-
साध्ये ४ अपूर्वम् । यथा चापूर्वस्यैव कार्यत्वं तथाऽपूर्व
ग्रन्थे २४८ पृ० दर्शितम् । ५ प्रयोजने ईदृशे तदि-
च्छेव कर्मसु प्रवृत्तेस्तस्य तथात्वम् “उपसर्पति कार्याधी
कृतार्थी नोपसर्पति” हितो० । अष्टादशानां विवाद-
पदानाञ्च उद्देश्यत्वादेव तथात्वम् । “यस्मात्कार्यं
समारम्भाच्चिरात्तेन विनिश्चितः” व्य० त० कात्या०
स्मृतिः । उपचारात् ७ हेतौ च नेदि० । व्याकरणमते
८ अदिशमाने वर्णादौ । “कार्यमनुभवन् हि कार्या नि-
मित्ततया नाश्रयते” महाभा० । “भिषक् कर्त्तव्यं करणं
रसा, दोषास्तु कारणम् । कार्यमारोग्यमेवैकम्”
सुश्रुतोक्ते ८ आरोग्ये च तत्र कर्त्तव्यकरणत्वकारणत्व-
कार्यत्वार्थेषु भिषगादिशब्दानां परिभाषितत्वात् । भावे
खयत् । १० कर्मणि व्यापारे । ज्योतिषोक्ते ११ जन्मल-
ग्नावधि दशमस्थाने । “कार्याधीयः स्वोद्दे बुधगुरुक-
विभिः संयुतो वीक्षितो वा” जातकम् कार्यस्य व्यापार-
रूपत्वात्तथात्वम् ।

कार्योत्पत्तिप्रकारोमतभेदेन चतुर्धा “तत्र असतः सज्जा-
यते इति सौगताः तैरभावादेव कार्याणां उत्पत्तेः स्वी-
कारात् । सतोऽसज्जायते इति नैयायिकाः तैः प्रागुत्-
पत्तेः सटादोनामसत्त्वस्य, सदादिकारणस्य च तदा-
वन्वस्य च स्वीकारेण असत उत्पत्तेः स्वीकारात् । सतो-
विवर्त्तः कार्यं जन्मत् न वस्तु सदिति अद्वैतवादिनः ।
सतः सज्जायते इति साङ्ख्याः । विवृतस्यैतदुत्पत्तिग्रन्थे
११० पृ० ।

यथा च लङ्गादेः कार्यत्वेनापूर्ववाचकता तथा गुरुमत
प्रदर्शने शब्दचि० उक्तं यथा

“अथ स्वर्गकामोयजेतेत्यादौ दृष्टसाधनत्वं कार्यत्वं
वा यहिधिः समभिव्याहृतक्रियानुयी तदन्यान्वयी वा ।
तत्र गुरुवः नाहृत्य क्रिया कार्यतया लिङ्गा बोधयितुं